

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Variis Generibvs, Cavsis, Atqve Exitv Perseqvvtionvm,
Qvas pij hoc in mundo peregrinantes patiuntur**

Lens, Jean de

Lovanii, 1578

Haereticos no[n] modò in animas, veru[...]entia[m] in corpora cùm
facultas adest saeuire co[n]sueuisse. Cap. 31.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30324

DE VARIIS PIORVM

fit explorationis diuinæ censura, ne apud altare consistere & contrectare sancta, ne pudorem incesti, fidem perfidi, religionem profani, diuina terreni, sancta sacrilegi contingere diutius perseverent.

*Hæreticos non modò in animas, verum etiam in corpora,
cum facultas adest, saeuire consueisse.*

CAPUT XXXI.

Nemo iam (opinor) putet à me requirendum: num hoc persequitorum genus, quod animabus adeò infestum esse docuimus, etiam gladios tractare & arma nouerit, quibus membra corporis impetuuntur. Prosus enim & hanc persequendi rationem ita norunt, ut neque zeli ardore, à Iudeis, neque saevitia & immanitate, à gentilibus, neque ingeniosa crudelitate, ab ipsis omnino superari sepe patientur. Nam & eam ob causam, spinarum nomine, sacris in literis subinde hæretici & scismatici designantur, velut ubi scriptum in Canticis est: Sicut lilyum inter spinas, sic amica mea inter filias. quod nimis tamen spinarum asperitate, pungant atque cruentant eos, qui veritatis odore suauis, veraque sapientiae contemplatione delectati, aut pervenire ad Christi ecclesiam, aut perseverare in ea constantissime volunt. Filias quidem vocat hæreticorum & scismaticorum coetus, quod propter sacramentorum communioinem, quasi ex Deo nati & similes ecclesiæ videantur, sed sola haec amica est: illæ ita filiæ, ut etiam tamen spinæ, propter morum malignitatem, iure vocentur. Idcirco & in sepibus inueniuntur, ad eosque mittitur euangelicus ille seruus, cui dicitur: Exi in vias & sepes, & compelle intrare. Si enim quieti agerent extra conuiuum sancte unitatis ecclesiæ, tanquam in vijs reperiti viderentur. at quia per multas iniurias grauesq; pressuras, quibus nituntur catholicos lacerare, quasi spinis & asperitate pleni sunt, tanquam in sepibus reperti, intrare compelluntur. Horum saeva rapacitas, & non modò ad animas iugulandas, verum etiam corporalibus lanianda, cum ita res tulerit, infestum semper studium, eo quoque declaratum esse videtur, quod scriptum reperiatur in euangelio de pseudoprophetis, qui veniunt ad nos, ouium quidem specie & habitu, sed intrinsecus sunt lupi rapaces. Quo loco nomine luporum, quamobrem hæretici significati sint, libuit

libuit id magis D. Ambrosij verbis explicatum relinquere. *Ambros. lib.*
 In specie vulpium, inquit, hereticos significari supra expres- *7. in Lucā.*
 simus, qui promittunt nomine, quod Christum sequantur,
 sed studio fraudis abiurant; hos non suscipit Dominus, sed
 à suo nido arcet & prohibet. Lupi quid significare videan-
 tur, debemus aduertere: Bestiæ nempe sunt, quæ insidian-
 tur ouibus, circa pastorales versantur casas, habitacula do-
 morum intrare non audēt, somnum canum, absentiam aut
 desidiam pastoris explorant, ouium guttūr inuadunt ut cito
 strangulent, feri, rapaces, ijdemque natura corporis rigidio-
 res, vt se facile non possint inflectere. Impetu quodam suo
 ferūtur, & ideo sēpē luduntur. Tum præterea si quem prio- *Inde illud*
 res hominem viderint, vocem eius quadam naturæ vi ferun- *Vergili car-*
 tur eripere: si autem homo prius eos viderit, exagitari me- *mē Egloga 2*
 morantur. Et ideo caendum mihi est, ne si in hodierno *Nunc oblita*
 tractatu, spiritualium mysteriorum gratia nō potuerit reful- *mīhi tot car-*
 gere, lupi me prius vidisse credantur, & solenne vocis extor- *mina: vox*
 sis suffragium. Nōnne lupis istis heretici comparādi sunt, quoq; *Mæ-*
 qui insidiantur ouibus Christi, fremunt circa caulas no- *rin Iam fu-*
 éturno magis tempore, quām diurno? Semper enim perfi- *git ipsa, lupi*
 dis nox est, qui lucem Christi, nebulis interpretationis ob- *Mærin vi-*
 ducere; &c, quantum in ipsis est, fuscare conantur. Versan- *dere priores.*
 tur ergo circa caulas, stabula autem Christi intrare non au-
 dent. Explorant pastoris absentiam, & ideo pastores eccl-
 esiarum vel necare, vel in exilium agere cōtendunt: quia præ-
 sentibus pastoribus, oves Christi incursare nō possunt; spo-
 liare ergo gregem Domini & diripere conantur, qui corpo-
 rea quadam mentis intētione duri ac rigidi, nequaquam so-
 lent à suo errore deflectere. Et ideo Apostolus ait: Hære-
 ticum hominem post vnam correptionem deuita, sciēs quia
 subuersus est qui eiusmodi est. Hos scripturæ verus inter-
 pres Christi illudit, vt inanes suos in vanum effundant im-
 petus, & nocere non possint: Qui si quem versuta disputa-
 tionis suæ circumscriptione præuenerint, faciunt obmutescere.
 Mutus enim qui verbum Dei non eadem qua est gloria,
 confitetur. Cauē ergo ne tibi vocem tollat hereticus, si prior
 eum non ipse deprehenderis. Serpit enim, cum latet eius per-
 fidia. Si autem commenta impietatis eius agnoueris, iactu-
 ram pīc vocis timere nō poteris. Cauē igitur versuta disputa-
 tionis venena, animam petunt, guttūr inuadunt, vitalibus

I iiij vulnus

DE VARIIS PIORVM

vulnus affigunt. Graues sunt morsus hæretorum, quin
ipsis grauiores & rapaciores bestijs, nullum auaritiae finem,
impietatisque nouerunt. Nec vos moueat, quod formam
pretendere videntur humanam, et si foris homo cernitur, in-
tus bestia fremit; & ideo eos lupos esse non dubium est,
iuxta Domini Iesu diuinam sententiam, qui ait: Attende
vos à falsis prophetis qui veniunt ad vos in vestitu ouium,
intus autem sunt lupi rapaces: ex fructibus eorum cognosce-
tis eos. Si quis ergo specie mouetur, fructum interroget.
Audis aliquem sacerdotem dici, rapinas eius non cognoscis,
vestitum ouis habet, facta prædonis: foris ouis, intus lupus
est: qui modum non habet rapinarum, qui tanquam in nocte,
Scytico membra duratus gelu, cruentus ora circuulat, qua-
rens quem deuoret. Nonne vobis videtur lupus, qui huma-
nae necis insaturabili crudelitate, fidelium morte populorum,
rabiem suam desiderabit explere? vulnus iste, non tractat, qui
negat vocis authorem, & sacrilego sermone bestiale mur-
mur interstrepit, qui non confitetur Dominum Iesum aeternum
præsulem virtutum. Audiuiimus eius vulnus, cum in orbem gla-
dius mitteretur. Dentes asperos, ora tumida præferebat, &
putabat quod vocem omnibus abstulisset, quam solus am-
serat. Et haec quidem Ambrosius quæ prolixius inferenda
putauimus, quod Dominicam de lupis euangelicis senten-
tiam, mirificè illustrare viderentur: ex quibus hoc quod vo-
lebamus elucet; propterea hæreticos lupos appellatos esse,
quod sui feritatem ingenij, non solum in animas exerceant,
noxijs sermonis & interpretationum dentes infigendo, ve-
rumentiam in corpora, vel fugando exilijs, vel fustibus ser-
roque caedendo.

*Exemplis variorum temporum demonstratur hæretice per-
sequitionis in pios crudelitas: Ac primum
de Nouatianorum scœitia.*

CAPUT XXXII.

C Nouatiani quidem, tametsi pauciores
erant, fustes illi tamen, & lapides, & gladios,
verbis paricidalibus iactabant. Nam &
Gentiles & Iudai minantur, inquit Cyprianus,
& hæretici atque omnes, quorum pe-
culio epistola 12. etora & mentes diabolus obsidet, venenatam suam rabiem
quoti-

Nouatiano-
rum scœitia.
Cyp. lib. 1.
epistolarum,
epistola 3.
Lib. 2. epi-
sto. 8. & lib.
epistola 12.